

Ach, milý denníček, o nosných dierkach sa musíš ešte VEL'A naučiť. Vieš všeličo o očiach a o tom, ako pekne môžu vyzerat', ale z nosných dierok by si dostal štvorku.

A keďže sa bavíme o tom, čo môžu človeku spôsobiť nosné dierky, rada by som ti opísala, čo sa stalo v piatok. Poviem ti to najmenej desivým spôsobom, aký zvládnem.

Cez obedňajšiu prestávku sa Pagor tak smial, že mu **z nosa vyliezla** špageta. Ako tam tak visela, bola neuveriteľne nechutná, ale zároveň som od nej nedokázala odtrhnúť oči, lebo hneď mi napadlo, že sa na stôl chystá po tenkom lane spustiť myš.

Isabella, ktorá má zlých starších bratov, a preto už nereaguje na mozgovú chemickú látku vyvolávajúcu **zhnusenie**, zdvihla ruku, pomaly vytiahla Pagorovi celú špagetu z nosa a jemne ju položila na chrbát mojej nič netušiacej ruky.

V takej chvíli ti prebehnú hlavou dve myšlienky. Prvá je: FFFFFFFUUUUUUUUUUJ!

Aj keď je pravda, že cestovina vošla do Pagorových úst ako špageta a špagety – dokonca aj v našej školskej jedálni – sú jedno z mojich najobľúbenejších jedál. Len čo však nejaká vec vyjde nosnou dierkou, zmení sa na šušeň. To je skrátka vedecký fakt. Jasný a prostý. Platí bez výnimky. Čo i len **na sekundu** si strč do nosa hrozienu, potom ho vyber – a je z neho šušeň.

Ak mi neveríš, čo keby si to hrozienu zjedol?

Nezješ! Už je to šušeň.

